

1986, 13. dubna – Sdělení VONS č. 512 „*Katolický kněz Bystrík C. Janík odsouzen“ o rozsudku Okresního soudu v Popradu odsuzujícím Bystríka Janíka pro trestný čin podvodu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a o jeho pokračujícím trestním stíhání pro trestný čin maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.*

Senát Okresního soudu v Popradu složený z předsedy JUDr. Štefana Harabina a soudců Michala Pjesčáka a Cyrila Mečka¹ odsoudil dne 4. února 1986 katolického kněze františkána Bystríka Cyrila Janíka, nar. 5. 1. 1952, vedoucího skladu, bytem Jiráskova 629, Roztoky u Prahy, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 28 měsíců v I. NVS.²

B. Janík byl uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1a, 2b trestního zákona, kterého se měl dopustit údajným vylákáním peněz od Terézie Knežníkové z obce Spišské Bystré, okr. Poprad. Rozsudek dosud nenabyl právní moci. (Při hlavním líčení 15. 10. 1985 týž soud obžalovaného osvobodil, ale prokurátor se tehdy proti rozhodnutí odvolal a Krajský soud v Košicích věc vrátil první instanci k novému projednávání – viz sdělení VONS č. 497.)³

B. Janík je zároveň trestně stíhán od 15. 10. 1985 pro trestný čin maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi podle § 178 trestního zákona. Postup policejních a justičních orgánů proti B. Janíkovi je součástí jejich úporné snahy vzbuzovat nedůvěru vůči členům františkánského řádu a znevažovat jejich duchovní orientaci, jejímž výrazným rysem je zachovávaní chudoby. Františkánská praxe vzbuzuje mezi mladými lidmi respekt. Mnozí z nich se proto rozhodli žít podle františkánských regulí navzdory případným nesnázím a překážkám kladeným státními orgány. Již několik let zasahuje Státní bezpečnost tvrdě do života františkánského řádu – domovními prohlídkami, při nichž byly odňaty liturgické potřeby a veškerá samizdatová náboženská literatura, dále výslechy a stálým sledováním. Naposledy v červnu

1985 provedla StB domovní prohlídky v několika bytech v Praze a Košicích, kde tehdy B. Janík bydlel. Jeho odsouzení za údajný kriminální delikt má zpochybnit jeho náboženskou aktivitu a řeholní způsob života. Státní bezpečnost používá všech dostupných prostředků, aby zabránila vzrůstajícímu vlivu františkánského řádu.

Informace o Chartě 77, r. 9, 1986, č. 6, s. 6–7.

POZNÁMKY

¹ Správně Hečka.

² V rozsudku Okresního soudu v Popradu ze 4. 2. 1986 bylo uvedeno, že se Bystrík Janík dopustil trestného činu podvodu podle § 250, odst. 1, písm. a), odst. 2, písm. b) tím, že „v období roků 1978 až 1983 pod různými zámlinkami, a to na opravu domov v Praze a Košiciach, zlej finančnej situácie, na zakúpenie kufříka, stavebného materiálu a podobne, postupne vylákati od Terezie Knežníkovej, bytom Spišské Bystré, peniaze v čiastkach od 500 po 4000 Kčs, ako i nákup potravín rôzneho druhu, postelného prádla a zakúpenie písacieho stroja zn. Consul v celkovej hodnote 47 650 Kčs a keď sa táto domáhala vrátenia peniazí při zistení, že bola oklamána, vrátil jej 16. 1. 1984 5000 Kčs, čím jej zpôsobil škodu vo výške 42 650 Kčs“.

Janík uvedl, že se s Terezií Kněžníkovou seznámil koncem roku 1977. Byla vdova a on sirotek, takže se jejich vztah brzy proměnil na vztah matky a syna. Kněžníková si odmítla nechat zaplatit za psací stroj, který mu sehnala. Posílala mu balíky s ložním prádlem, oblečením, osobním prádlem, potravinami a penězi (ve všech balících dohromady 15 000 Kčs). Poslala mu také peníze na nákup pánského kufříku. Ani v jednom případě Janík o peníze a balíky nežádal. Jejich vztah se zhoršil na konci roku 1983 a v průběhu roku 1984, protože na něj Kněžníková žárlila a vytýkala mu, že se u ní málo zdržuje. Janík s ní podle svého svědectví chtěl urovnat vztahy a nabízel ji vrácení peněz, což ona odmítala. Rozsudek je uložen in: LP, Sb. VONS, inv. č. 144, sign. I/1, kart. 26.

³ Dokument č. 500. K případu Bystríka Janíka viz dále sdělení VONS č. 537 a 699, dokumenty č. 540 a 702.